

Откъс от книгата „Твоят цвят – твоят характер“ на Д-р Валтер А. Кох (изд. Аквариус)

Индиговият човек

Цветът, който обикновено се смята за син, е всъщност индигов. Той се различава от студеното синьо по това, че съдържа в себе си и малко червено. Ето защо повечето хора предпочитат не леденото синьо, а ултрамарина и индигото. Тези цветове наистина са по-радостни, по-хармонични и по-привлекателни. Най-красивото възплъщение на индиговия цвят е нежното синьо в одеждите на мадоната, което така утешително струи от старите изображения на Дева Мария.

По-младите се спират на светлосините нюанси, които излъчват нещо пролетно и окрилящо. Следвайки душевните си пориви за заедност, хората от тази възраст намират призвание и се чувстват уютно, дарявайки нежност на другия или наслаждавайки се на красивото и на духовното. Затова те са най-способни да открият радостта от щастливото съществуване. Светлосиният цвят напълно отговаря на поривите на непринудената младост. „Младостта е пиянство без вино“ казва Гьоте, като с тези думи описва веселото блаженство, изразяващо се в извисени физически дейности като разходки, спортуване, танци, както и в щастието от лекотата и свободата.

Зрелият индигов човек най-често притежава чувство за общност и религиозна нагласа, неговите възгледи за живота са оптимистични, той гледа на всичко от положителната страна и вярва в доброто у човека. Понеже е добродушен и хуманен, има доверие в човечеството като цяло. Обича животните и ги защитава от недобро отношение; самоотвержено се застъпва за приятелите си. Вярно изпълнява дълга си и често работата е единственият му интерес. Каквото и да върши, той е изключително съзнателен, обича честността и справедливостта и ненавижда двойния морал. Никога няма да направи нещо против съвестта си. Нравствените му принципи са здрави и благородни, за него не съществува двоен морал. Законите на общността не могат да бъдат престъпвани, традициите са святи.

Любовта към ближния за него не е празна дума, така че никога няма бездушно даzakлейми прегрешилия, а по-скоро ще се помъчи да го разбере и да му прости. Той е великодушен, търпелив и сговорчив, а надеждността му непоклатима. В състояние е да влияе на другите, затова те често търсят съветите му. Неговата смиреност е неподправена, духът - укротен и всеотдаен. Не страни от материалните неща и земните удоволствия, но те не са смисълът на живота му.

Животът за индиговия човек е немислим без лична обвързаност с хора и идеи. Това намира израз в изпълнените му с разбирателство приятелства, в нежната отдаденост на любимите хора, в чувственото изживяване на одухотворената природа, в насладата от красива музика, в разбирането на чистото поетично изкуство, в абстрактното съзерцание, в религиозността или в дълбокото почитане на по-висшето. Той намира упование във всеобхватното единство, вярва в Божественото и вътрешно е свързан с него. Доверието е свещената му цел, към която се стреми неотклонно. Тъй като доброволно избира обвързаностите си, се чувства свободен в тях. Любовта към доброто, благородното и красивото, колкото и недостижими да са те, издигат действията му над тези на обикновените хора. Истински идеалист, той винаги е на страната на гравивните сили и ако се наложи, без колебание се жертва в името на човешките права и мира.

Смирението на неразгърналото се духовно индиго е или не дотам истинско, или изпълнено с предразсъдъци и догми. Самомнителни и надменни, тези натури раняват околните с постоянните си укори. Те горят в безполезно усърдие подобно на религиозни фанатици. Светските индигови грешници пък са суетни и подвеждат с външни ефекти, а някои от тях са и горделиви самохвалковци и мошеници, които се правят на човеколюбиви. Ако разполагат с власт, злоупотребяват с нея за егоистични цели, представяйки се за идеалисти. Те са без всякакви морални задръжки, за тях правото е фарс, а насладите са определящи.

В професията си истинските индигови личности са склонни да извършват дейности, в които могат да рязгърнат силите си в името на живота и за благо на другите. Те често са от добри семейства и в началото се издигат с помощта на протекции, но след това се доказват благодарение на силните си организационни и ръководни качества. Общителни, съзнателни и верни на

задълженията си, успяват да си извоюват признание и всеобщо уважение, като по този начин бързо си осигуряват добри доходи, които им дават възможност да водят богатия живот на горните слоеве от обществото. Любимият им скъпоценен камък е лазуритът.

В начинанията си индиговите хора доказват своята съзидателна вътрешна сила и учудваща способност да разгръщат големи проекти от първоначалните си скромни намерения. Това се дължи на конструктивната им нагласа. Те умеят да налагат начина си на мислене на обкръжението си и да го направляват духовно. Готовността винаги да се притекат на помощ кара хората около тях да им се доверяват, затова често можем да ги видим като събеседници, психотерапевти, акушерки, спонсори на болници, ръководители на благотворителни организации, дори като директори на затвори. Бидейки адвокати, те са убедителни защитници, бидейки учители - впечатляващи духовни водачи. Извисеното им спокойствие и способността да влизат в положението на другите правят от тях родени дипломати. Сякаш съвсем естествено заемат ръководни длъжности в църквата и правосъдието; от техните редове излизат и държавни ръководители. Като познавачи на историята и философията имат водеща роля в духовния живот. Най-голямо удовлетворение им носи призванието да са борци за социална справедливост.